

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Разкопски се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

ТЕЛЕГРАММИ.

Цариградъ 26/5 Закѣснѣли прѣзъ послѣднитѣ дни многобройни обявления, затѣпени по стѣнитѣ въ Стамбулъ, съ които се иска съединението отново на Тессалия съ възвание въ противенъ случай на съпротивлението, ако би се поискало да се възвърне на Гърция. Подобни обявления разпрѣснати и мѣжду населението, едно, отъ които е отправено до редицитѣ. Върва се, че Автора на тия обявления е секретната полиция.

Виена 27/5 Стачката на служащитѣ у дружеството на трамваитѣ не е имала други послѣдствия. Дружеството вчера е ангажирадо до стотина нови служащи. Даже нѣколко стари служащи сж се прѣдставили, за да се запишатъ отново. Порядѣка не е билъ нарушенъ съ исклучение на нѣколко арестуванни, прѣдизвикани отъ неважни произволи.

Ламия с. д. Феленическии Легионъ е билъ распуснатъ.

Атина с. д. Вечернитѣ вѣстници обнародватъ текста на едно конфедилциално окръжно писмо, съ което етнически етерия заежва, че тя ще накаже секретаритѣ си за разгласяване дѣйствиата и за противодѣйствия спрямо нея, тъй като етнически етерия прѣтвдира да е творението на армията. Същото окръжно писмо потвърждава че етики етерия нѣмало да изчезне, до гдѣто съществува Елинский народъ.

Лондонъ с. д. Отъ Атина явяватъ на в. стандартъ. Гърцкото правителство е направило нови постѣпки при великитѣ сили, съ които настоява върху нуждата да се ускори сключаването на мира. Окупиранието на Тессалия и настоящето положение истощавали страната. Съ друга една нота до силитѣ Гърция искала прѣкратавянието на турскитѣ водумлуди, които се извършвали въ Тессалия и въ Епиръ.

Виена с. д. Спорѣдъ послѣднитѣ извѣстия стачката на служащитѣ въ дружеството на трамваитѣ е била уравниена съ по обширни отстѣпки отъ страна на дружеството. Фонкциониранието на трамваитѣ ще започне утрѣ отново.

Парижъ с. д. Сенатора Полъ Казимиръ Перие се помина. Той бѣ близка роднина на бившии прѣдседател на френската республика (чичо).

Римъ с. д. Камарата одобри окончателно законопроекта за прѣустроиството на войската.

Сайгонъ с. д. Холерическа епидемия сж е появила въ Бангконгъ 6.

Алджерия с. д. Испратенитѣ войски въ границитѣ на Мороко вслѣдствие случившитѣ се безпорядѣци въ „Удрудъ“ сж се вържили на мѣстата си.

Будапеща с. д. Вчера и онзи денъ голѣми произволи са били извършени въ селата Надудваръ и Алтаръ, прѣдизвикани по всѣка вѣроятностъ отъ социалиститѣ. Тѣлната нападна на стражаритѣ съ камѣци, а тѣзи послѣднитѣ отговориха съ залпове. Единъ работникъ една жена убити, мнозина ранени. Пристигналата войска за подкрѣпление вѣстанови рѣдѣтъ.

Леополдъ (Галиция) с. д. вчера е станало едно карание между работници и Евреи въ Шудница. Работницитѣ нападнаха на Еврейски кѣщи и разрушиха нѣколко отъ тѣхъ.

Слѣдъ едно сражение жандармерията вѣстанови редѣтъ. Единъ работникъ убитъ, 15 души отъ манифестантитѣ са арестуванни.

Плевенъ, 1 Юний 1897 год.

Злобата на деня.

Когато се постигна отъ нашето правителство назначението на трима български търговски агенти въ Македония, опозиционнитѣ вѣстници проглушиха свѣтътъ, че съ това правителството нищо не печелило, че Турция е направила тѣзи отстѣпка, за да замаже очитѣ на българитѣ, та да не искатъ нѣщо повече и пр. На тази печалба на правителството се погледнѣ съ съвѣмъ лошо око отъ опозицията, защото въ интересъ на послѣдната е правителството да не може да печели въ такива въпроси, та дано дойде редѣтъ ъ да се натѣкми тя на министерскитѣ кресла и се прослави съ своитѣ сполуки. Всѣки здравомислящъ българинъ още тогава видѣ въ това назначение една гаранция за напѣдѣкътъ на българщината въ Македония. И ний тогава искавахме нашата благодарностъ на правителство-

то за тази печалба и имаше защо. Фактитѣ днесъ говорѣтъ твърдѣ краснорѣчиво и оборватъ твърденията на безсѣвѣстната опозиция, която съ всѣки жизненъ за българизма въпросъ е експлоатирала най-безбожно, като е отказвала реалното значение, което той може да има и добритѣ послѣдствия, които могатъ да се получатъ. За да не бждемъ голословни, за да не ни обвинѣтъ въ прѣкалена рѣвностъ, ний ще си послужимъ съ слѣднитѣ редовце, написани отъ ентузиазирания българинъ при вида на развѣщащото се българско знаме въ Солунъ.

„Знаменителенъ и радостенъ денъ бѣше 11-й Май за българското общество въ Солунъ. Тоя денъ направи епоха въ мислитѣ, чувствата и на дѣждитѣ на всѣки тукашенъ българинъ. Едно общо очарование, единъ общъ ентузиазмъ владѣше по всички направления въ сферата на българското общество. И можеше ли друго яче да бжде, когато вчера въ Солунъ се развѣщаше *Българско знаме*? Българско знаме се развѣща вече въ отечеството на Св. Кирилъ и Методий. Символътъ на българската свобода огрѣва вече душитѣ и възбужда чувствата на македонския българинъ! И тоя денъ може ли да не е денъ на нова епоха въ живота на македонскитѣ българи? Можеше ли тоя великъ по своето значѣние денъ да не напълни душата на тукашния българинъ съ най топли надѣжди и най-приятнитѣ радости?

Въодушевлението бѣше общо и не може да се опише. Поритѣ съзи, които течаха изъ очитѣ на щастливитѣ българи, бѣха най-краснорѣчивитѣ доказателства за дълбоки въодушевления, който възбуждаше българския триколюръ. Като че ли цѣла свободна България бѣше дошла въ Солунъ да посѣти отечеството на св. Кирилъ и Методия; като че ли великата Самуилова държава въскрѣсваше слѣдъ петстотинъ годишенъ гробовенъ сънъ! Вчерашниятъ празникъ, 11 Май, не бѣше празникъ само за паметъта на славянскитѣ просвѣтители: той бѣ едновременно още и празникъ на българскитѣ чувства, на българското име, на българската слава; той бѣ празникъ на бѣдѣщата велика България; вчера бѣхъ погледитѣ само на една страна насочени — *къмъ българското знаме*; тамъ всѣки тичаше да го види и да се понарадва . . .

(Гласъ Македонски)

Съ тия думи едва ли е могло да се прѣдаде хилядната частъ отъ тая радостъ, която сж чувствували българетѣ въ Македония при вида на развѣщащото се триколюрно българско знаме тамъ, гдѣто то не се е развѣвало никога. Ето какво въодушевление е могло да възбуди българското знаме, какво голѣмо насърчение да даде на българитѣ въ тази страна и нека слѣдъ това се отрича ползата, която българизма въ Македония може да добие отъ учрѣждаванието на българскитѣ търговски агенства въ Македония.

Nolli me tender circulus meus.

„Nolli me tender circulus meus“ — сж думитѣ, съ които г-нъ Т. Лукановъ заврѣшва дописката си въ в. „Учителски Другаръ“, брой 12 отъ тая година, и които думи ни довеждатъ до мисълта, че той има дѣйствително темпераментъ, на когото трѣбва да се завижда. Нито може нѣщо отъ скрѣжащото да го смути, да разбѣрка, поврѣди и отпрати циркуляцията на организация му по друга нѣкоя посока, нито пъкъ да го отклони отъ манианството и гонението му подиръ нѣща, неимѣющи реална основа, нито опора гдѣ и да би било въ безконечността на пространството или пъкъ въ малкото кѣтче на здравата мисълъ.

Като се възмущава и говори за распити, които се правѣтъ по въпроси за безбожието у учителитѣ, Г-нъ Лукановъ казва: „ . . . распити отъ подобенъ родъ, как-

то употребѣватъ нѣкои, сж насочени право противъ успѣхѣтъ на училищата, въ които се правѣтъ . . .“ Кой сж увѣрявали Г-на Луканова въ това, насъ не ни интересува, а ни интересуватъ слѣднитѣ двѣ положения на въпроса: знаелъ ли е това Г-нъ Лукановъ отъ по рано, или тогава ли се е вгледалъ въ злитѣ послѣдствия на распититѣ отъ тоя родъ, когато сж го увѣрили, и като единъ преобшенъ съ новото съзерцание на работата, е прѣгърналъ изложеното въ пасажа му възрѣние и върхъ основа на кое той мисли, или пъкъ се е увѣрилъ отъ думитѣ на увѣрителитѣ си, че такива распити „сж насочени право противъ успѣхѣтъ“? Жалко, че така се мисли! Спорѣдъ Г-на Луканова, слѣдвало би, на никакво учителево дѣйствие да се не обрѣща внимание, до каквото развѣрѣ и да излиза това дѣйствие навънъ отъ програмата и базата на разясненито и прѣдставянието въ зависимостъ отъ вида на учебната материя и умственното развитие на ученика: двѣ главни положения, върху които трѣба да се обрѣща голѣмо внимание, за да бждемъ сигурни поне въ удовлетворителенъ успѣхъ; нима учителя може, гдѣто му скимне, гдѣто бжде: въ училището, цѣрквата, или просто на улицата; прѣдъ хора, на които умственното развитие, начина на разбирането, не може да смила противотеологическитѣ възрѣния на хората съ високо образование, както автора на дописката, а довежда до съмнѣние не само по отношение на религиознитѣ истини, но и върху това, да ли качества, съ който такива високо-образовани заематъ напримѣръ учителско мѣсто, не сж съмнителни, разбира се, до толкова, до колкото тѣ въ едно общо въ свѣмѣстно дѣйствие спомагатъ за успѣхѣтъ на работата, съотвѣтствующа на званието. За да бждемъ по разбрани, ний ще развѣримъ въпроса, като ще обрѣнемъ по вечето внимание вътрѣ въ училището, до колко алъ се отразява върху успѣхѣтъ безбожието, а относително дѣйствието му въ простата масса, ще кажемъ мнѣнието по вече мимоходомъ, а не строго нѣкое си разглеждане, тъй като то би ни отвлело много на далечъ отъ оня центръ, който е придиизвикалъ и самия писачъ на една самоотверженостъ, която само единъ, съ високо образование и строгъ критически умъ и съ никаква абсолютна свѣтловна поддаваемостъ, може да стори.

Ученицитѣ, отъ каквато възраст и умствено развитие и да сж, въ повечето случаи сж подъ влиянието на чувствителността, увлечението и прѣдставленията на крайното идиализиране, а много далечъ отъ сжчинския животъ, съ всичкитѣ му перипетии.

Ученика е човѣкъ само на врѣмето си, на науката, на бурнитѣ пориви и чувства, на идеалитѣ. Неговия мозѣкъ въсприема всичко и тежко на тия, които вливатъ въ него всичко онова, което нѣма нищо общо нито съ положението, нито съ подготовката на ученика за въ живота. Да тежко на тия, които отбиватъ ученика отъ неговите правилно развитие, които му пѣлихъ главата съ учения, които нѣматъ нищо реално. Да, тежко на тия, които сж ползуватъ отъ положението на ученика, като ученикъ, и му проповѣдватъ нѣща, които го отвлечатъ отъ прамитѣ му занятия, които той не разбира, които го заставѣтъ да прѣнебергава своитѣ обязанности. Послѣдствията сж лоши за ученика. Той отпада отъ къмъ успѣха, губи въ поведението. Нему не му остава врѣме да си занимава, той почва да заисква, да критикува. Той става слабъ ученикъ, съ лошо поведение. Излиза отъ училището, или че му е дотегнало, или че е станалъ нетърпимъ. Въ първия случай доброволно, въ втория — насилствено, но въ единия и въ другия—съ умраза къмъ учители, съ едно прѣдубѣждение къмъ училището и законоположенията, по които то—се управлява. Прочие, г-нъ Лукановъ, кой е тука причината на слабия успѣхъ, на лошото поведение? Вие казвате „распити“ . . . и „то поне до колкото този распитъ намали престижа на известенъ учител или до колкото дава на ученицитѣ да мислятъ, че между директорѣтъ и този преподавател има нѣщо . . .“ Но отъ гдѣ произлиза това фатално нѣщо? Какво е неговото съдържание? Да, какво е неговото съдържание и отъ гдѣ произлиза то? Отъ гдѣ другадѣ ще произлиза, ако не отъ тия, които Вий защищавате. И отъ гдѣ на кѣдѣ распититѣ? Вдѣржайте се въ границитѣ на вашитѣ обязанности, въ границитѣ на програмата, по която хората сж Ви приготвили за това више образование, което имате и което си въобразявате, че Ви прави неприкосновенъ отъ външния свѣтъ, и тогава нѣма распити, слѣдъ, спорѣдъ Васъ нѣма и слаби успѣхи. Вий казвате, че такѣвъ распитъ „всѣща една добродѣтелна черта въ характера на ученицитѣ—инимонството“ Дали сте прави? Не, г-нъ Лукановъ, не такѣвъ исклучителенъ распитъ вѣсва

добридетели въ характера на учениците, а случки като тия, които ей сега ще Ви приведа: можете ли повърва, че учител — съ напреднали идеи, човѣкъ съвѣстенъ, който минава и самъ се прокламира, както и Вие за социалистъ, слѣд. човѣкъ на съвѣстата и честността — може да си позволи да вика въ дома си ученикъ и да го подбутва къмъ доноси и клевети, къмъ уграбченъ на учителя директоръ: можете ли повърва, че другъ нѣкой — задкувеникъ, поне временно, за сега, неговъ другаръ е заставлялъ сѣщия ученикъ да открадне отъ баща си документъ, който му (на учителя) билъ нуженъ; ще повървате ли, че тамъ гдѣто сѣ събиратъ *съвѣстни* учители, учениците сѣ задължаватъ да съобщаватъ на тиято *съвѣстни* учители, какво говорятъ примикающитѣ сѣ, регоградитѣ? Вървамъ, че не е невъзможно да повървате. Нали? Ето кой учи учениците на шпионство. Учите ги Вие, които злоупотребявате съ чувствата и влеченията на ученика. Това за туй, че Вий сте учителъ.

Като се доста нахулвате сръщу директора Кузовъ, Вий казвате относително дѣятелността му: „.....погледнете материалната книга“.... „хотѣ съ червено мистило: „учителя не описалъ“. Добръ Г-нъ Лукановъ, ако Вие нѣкога си станете по голѣмецъ, поне до толкова, щото да можете и Вие да сторите нѣщо добро за училището, то ще отпѣните тая мѣрка съ забѣлѣжка, че се отпѣнува само за въ случаи, въ които Вие сами сте издавали, вслѣствие на което сте чели въ вашето правожгличие умразното Ви „И. Д. Дир.“.... и прочие. И колко добра и мъдра и разумна забѣлѣжка „вишва се съ исклучение когато: *измѣненъ отъ часъ, нипне те нѣкой съ нѣкакъвъ въпросъ*, напр. социално-демократически — *записанъ се, забравилъ да въпише въ придаденото* — *хотѣ* и пр. Тогава тържествувайте Вие свѣстни, не ще има поне едно отъ многото контролства. Тука въпроса е за тия, които ги вънува окръжащото, а не като Вази, Г-нъ Лукановъ, когото нищо не смущава.

Колкото се отнася до темитѣ, то Вие можете, Г-нъ Лукановъ, да бждите тъй добри, да поговорите съ ученика.... когото сте викали у Васъ, да му поговорите за това и да го прѣдпазите отъ угрозици характера му влияния, както напр. *шпионството*. А, отнositелно, другаруването му (на Кузова) съ Д-ръ Друмевъ, то това, защото се подмята въ дописката Ви, най добро осъждение може да даде Г-нъ Д-ръ Башевъ, а за Гюшето Вий и по случай на 11 Май го подмятахте, тъй щото не Ви вържемъ косуръ, понеже то е отбѣсекъ на възпитанието на *високо-образованъ човѣкъ*.

Г-нъ Лукановъ, слѣдъ като иронизира до невъзможност нахално къмъ хората съ малко образование, „Па и малко хора ли сѣ въ миламата съ малко образование, бе джанъмъ? Хиди да не заважните отъ *полковничитѣ, заважанетѣ отъ окръжнитѣ управители на ги смѣнитѣ, колко души го иматъ това пуцуната*“ (Горкитѣ хорица, за съжелявание сѣ, че не сѣ се родили по късно, аа да могатъ и тѣ да получатъ, ако не образование както Г-нъ Лукановъ, то поне, горѣ-доло, едно посрѣдствено образование.) изказва своето негодование, по поводъ строгата забѣлѣжка и съжеление направени нему отъ министерството, чисто и ясно за крайна некуратност по службата му, а не по мотиви които той излага. Слѣдъ това, слѣдъ като е ставана на *шатиалъ*, епитетъ когото прикача на другитѣ, по единъ халосанъ и свидѣтелствуващъ, въ връда на една учителска памѣть начинъ... *че съществувала, който се вика.... какъ се сикаше, дяволъ да го вземе.... ахъ, да, който се нарича „Плѣв. Гласъ“.... инсуира противъ всичко, за направения респитъ по поводъ волнодумството му въ класовѣтъ. Въ тоя именно насажъ, положението на Г-на Луканова е едно отъ най смѣшнитѣ. Той като отрича основния фактъ, който е*

причина на разслѣдването, все той упоменува, че и да не е въ въ такива разѣри, но все до нѣкадъ е говорено, разбира се, въ известни граници, до като бжде възможно да се изрази на пълно. Се въ тоя Пасажъ, той напада най ядовито и Директоръ и Министеръ и най сетне окр. управителъ, съвършено непричастенъ къмъ работата, а исклучително само за това, че не гледалъ работитѣ съ сѣщитѣ очила, съ които гледа Г-нъ Лукановъ.

(слѣдва).

ХРОНИКА.

Г-нъ Д-ръ Германовъ, който бѣше дошълъ за конкурса и по инспекция на депото въ чифлика „Климентина“ замина завчера за Ловечъ, заедно съ Д-ръ Митракевъ, Директоръ на Кабиюшкия (до Шуменъ) заводъ, а на 30 Май замина за Никополю.

Дѣждовѣтъ въ Плъвенъ отъ три дни прѣстанаха, всичко сѣ е разшавало по лозята. Ако продължи така врѣмето и не паднатъ нови дѣждове очаква се добра реколта, както по дребнитѣ храни, така и по лозята.

Г. Д. Ризовъ, който отъ 2-й Февруарй м. г. млѣкна и не му се чуваше името, е приелъ служба търговски агентъ въ Скопие, а за секретаръ му е назначенъ Д. Караповъ. Г. Ризовъ види се, че се е помирилъ съ положението. Македония, гдѣто сега утива има широко поле да работи и Ризовъ и Наумовъ и разни други патриоти, които даватъ голѣмъ зоръ на всѣко правителство по скоро да се освободи отечеството на Св. Кирилъ и Методий. Слуща се, че и К. Шаховъ, редакторъ на „Македон. Гласъ“ щялъ да бжде назначенъ за П. Каймакина въ Велесъ. Какво по-добро отъ това, което нашето правителство е направило до сега и което още върваме да направи. Има още мнозина, които плачатъ за Македония, нека се поканятъ и тѣ да идатъ и просвѣщаватъ поробена Македония, у насъ отъ тѣхъ нѣма никаква нужда, тъй като има достатъчно сили, които сѣ прѣпѣлници държавата ни. Напр. Г. А. Башевъ който най много оплаква отъ Ловечъ — отечеството си, може да бжде нѣкадъ муавинъ при нѣкой Губернаторъ. Г. Чукчуковъ, който тоже обича да оплаква, може също да стане нѣкой секретаръ на нѣкой търговски агентъ или учителъ въ нѣкое класно училище. Ако сѣ истински патриоти трѣбова тамъ да идатъ и да оплакватъ днитѣ на поробения македонецъ. Отъ далечъ, да се плаче, то е се едно да се смѣешъ на дѣлото.

Ловечъ, отъ едно приятелско писмо извѣщае слѣдующето „Ужасно наводнение сполѣте Ловечъ. Никога никой не е запомнявалъ такава вода. Всичкитѣ търговски къщи около рѣката сѣ или съборени или потопени съ стокитѣ. Моста е въ опасностъ“.

Едно анонимно писмо ни расправя за едно неприлично отношение на двоица мѣстни учителчета Лукановъ и Обовъ, къмъ учителя Робертовичъ. Ние знаехме тази история по рано и ако

не ѣхъ обнародвахме, направихме го това само отъ точка зрѣние, да не се уронва достойнството на учителя прѣдъ ученицитѣ. Ако работата е дошла до Министерството, то ще рѣши въпроса.

Г. Мутафовъ, новоназначения членъ при тукашния Окрѣженъ Сѣдъ е пристигналъ и заелъ мѣстото си.

Пресловутия Рибаровъ библиотекаръ на читалището Съгласие, е уволненъ и сега се търси лице съ 70 л. мѣсечна платка. Добре е направило настоятелството. Ами Г. Рибаровъ, не искалъ да прѣдава, защото ималъ контрактъ съ старото настоятелство. Има си хасъ Иоло да е свързалъ съ него такова условие. Защо не го е усигорилъ поне за 5 год. Такава персона гдѣ ще се намѣри. Намъ сѣ потребни разни изгонени утрѣпки и такива макаръ че осжждани за кражба.

Ужасъ въ Видинъ! никога такова наводнение не се е случавало. Вчерашни свѣдения по това ни увѣряватъ, че Видинъ е почти изгубенъ. Никакви мерки не могли да помогнатъ.

Нашето антрефиле въ № 17 не се отнася до Г. Т-въ, учителъ въ мѣстното четире класно училище, а за съвършено друго лице. Г. Тодоровъ, освенъ че е далечъ отъ тази работа, но нѣма пищо общо съ авантюрата Т-въ, който скоро ще се експедира за Търново.

Дѣлото по убийството на Алеко Константиновъ наскоро щѣло да се разлежда отъ Воененъ сѣдъ въ Т.-Пазарджикъ.

На 25-ий Софийското Опълченско — Поборническо Дружество е имало извънредно общо събрание въ „Денкоглувското Училище“, въ което е избрало ново настоятелство отъ слѣдующитѣ лица:

Прѣдсѣдатель С. Заимовъ, извѣстенъ народенъ дѣвецъ и другаръ на покойния Дяконъ Василь Левски; Подпрѣдсѣдатель Петъръ Григорчевъ книжаръ; Касперъ Алексъ Димитровъ търговецъ и Секретари: Запасния Капитанъ Илия Куртовъ и Лазаръ Пецовъ. Надѣваме се, че тѣ напълно ще оправдайтъ довѣрието на другаритѣ си по оръжие-избиратели, а още повече, че отъ новия прѣдсѣдатель Г-нъ С. Заимовъ се очаква добра подготовка за хубавото посрѣщане родоначалника на I-та Българска войска Н. П. Генералъ Столѣтова, който въ началото на идущъ мѣсецъ Августъ щѣлъ да посѣти отечеството ни съ цѣлъ, за да се види съ своитѣ храбри съртаници прѣвъ 1877—1878 г. Говори се, че годишния опълченски празникъ, 11 Августъ, щѣлъ да се отпразднува тази година на Шипченскитѣ висоти, по случай 20 годишнината отъ защитата на тия висоти отъ Българскитѣ опълченци, противъ безбройнитѣ Сюлейманови ордии, гдѣто щѣлъ да земе участие и самъ Героя-Генералъ. При това отпразднувание щѣлъ да земе участие и Н. Ц. Вичество Княза заедно съ Министритѣ си. Да, въпроса за това празднувание заслужа вниманието и на другитѣ дружества. Върху него нека се споразумѣятъ още отъ сега, за да може тържеството да стане по блѣскаво.

ПОДЛИСТНИКЪ.

ПРѢСИПАЛЪ

(Расказъ отъ Григорий Мачтечъ)

(Продължение отъ брой 17.)

Соня, видя ми се, въздѣхна, но азъ се присторихъ, че не забѣлѣжихъ въздишката ѣ. Всичко това ме ядеше, — особено това, че това муле Дунаевъ се усмѣлява да обикаля моята Соня. Кръвта ми се хвърли въ главата, въ ушитѣ ми зазвънѣте, но азъ едържахъ злобната рѣчь, ни една дума не се откъсна отъ мене. — За това пъкъ азъ дадохъ на своя робъ да почувствува кипещата въ менъ буря.... Азъ си отмѣщавахъ на него....

— Какво правишъ, милий, ти го карашъ да танцува галопъ! За Бога, стига! Остави го, спри го!

Азъ се опомнихъ и съ движението на лоста възвърнахъ на чудовището по напрѣжния спокоенъ ходъ.

— Стига, искашъ ли да слѣзешъ? — Попитахъ азъ.

— Да милий... Прощавай!

Тя скочи при слизането тъй сѣщо легко, както и подскочи.... На платформата, като се усмихваше, тя се обърна къмъ менъ и попита удивена:

— Къмъ кое се ти прислушавашъ?

— Нѣкакъвъ си чуденъ шумъ, Соня.... Моя хвъркачъ сѣщо като, че хърка....

Шумътъ дѣйствително ми се виждаше чуденъ.

— такъва тонъ азъ по-рано не съмъ чувалъ ни-

кога.... Ухото на машиниста е тъй сѣщо тънко, както и слухътъ на музикантината.

— Наистинна, чудно....

Но Соня се разсмѣ и, като, избѣгваше, хвърли ми на исплезъ!

— Това той се сърди на тебъ, за играчкитѣ ти съ него....

Тогава азъ, разбира се се, засмѣхъ, както и тя. А между това Соня бѣше права, — чудовището дѣйствително се сърдеше и рошеше. Здравно, силно, износливо, способно да мѣкне хиляди пудове и дяволски да работи, то не искаше да служи, въ които и да би било рѣчь, за играчка....

Азъ се убѣдихъ въ това доста скоро, но, разбира се, не казахъ никому нито дума.... Вий сами разбирате защо, — мене би ме направили тогава за умопобжрканъ, както сега.... Азъ го таихъ за себѣ си, но азъ виждахъ ясно, съ кого имамъ работа.... Да, тоя колосъ бѣше живъ, милешо, чувствуваше, съзнаваше, както и ний съ васъ, — макаръ на видъ да се виждаше мъртва машина.... Да, у него имаше и своя воля, и свой прѣдставления.... Той можеше да роптае глухо, можеше да охка, да реве, но въ сѣщото пъкъ врѣме безпрекословно да слуша най-малкото движение на ржката ми, — такъва бѣше характера на тоя колосъ.... Ношя, когато се запалваха прѣднитѣ пирвазни фенери, — азъ единъ само виждахъ, че това сѣ неговитѣ очи, страшни, грамадни очи, въ които ясно свѣтеше ту болѣжка, ту стенание, ту глухо роптание или наумерено заплашване, — всичко това, което бухтеше и кипеше вътрѣ въ него....

Да се призная, откритието ми отначалото ме смая, но не за дълго.... Смаиванието се разлѣ въ нѣкакво си остро до опиянение чувство на жестокъ въсторгъ, на тѣсеславно щастие, сладко егоистично съзнавание своята сила и власт.... Знаете ли, има нѣкакво си особено наслаждение, остро сладострастие да чувствувашъ себѣ си неограниченъ властелинъ на такъва колосъ.... До като той бѣше въ моитѣ очи само машина, — азъ се гордѣхъ само съ това, че менъ ми е даденъ най-добрия отъ всичкитѣ паровози.... Когато пъкъ азъ съзрѣхъ; когато азъ разбрахъ, че въ ржцѣтъ ми е живъ, чувствующъ организмъ, съ когото азъ можъ да правя, което ми скимне, съ едно слабо движение на ржката, безъ да гледамъ на всичкитѣ му протести, роптания, стенания; — азъ се забравяхъ отъ щастие....

А, гълхбче, ти роптаешъ.... Почакай де, поопитай ей това! — И пълнѣ съ жестокъ въсторгъ, отъ съзнавание своята сила, азъ го заставяхъ каквото и да би станало да се движи по най-невъзможенъ начинъ.

— Какъ, сладко ли е!...

Той крякаше, ревъше, охкаше, но слушаше като машина....

И какво — какво не правихъ азъ съ своя робъ, за да се упивамъ отъ своето сладко щастие, сила и власт! Азъ го карахъ да надгонва вѣгъра и да мѣкне свѣрхкомплектна масса натоварени вагони, за удоволствието на стоиционитѣ начальници, които по тоя начинъ не задържха товара, за което получаваша туй-онуй отъ товаро-товарителитѣ, и за това съ охота покриваша

ИЗЪ ДОПИСКИТЪ НИ.

Изъ една тулчанска кореспонденция по случай българския празникъ Св. Кирилъ и Методий извличаме слѣдующето:

„II Май излѣзе тѣзи година много заспало. Каприцитѣ, личнитѣ гонения и умразитѣ на по прѣвитѣ граждани ги заслѣпихъ и тѣ не присѣтствувахъ даже и на водосвѣта.

Икакви хора, никакви свирни и веселби нѣмаше. Всичкитѣ се чудѣхъ какъвъ бѣше този 11 Май тѣзи година.

Вечерта имаше ученическа вечеринка за полза на ученическата библиотека „Цвѣтъ“. За жалость, бацитѣ на дѣцата ги нѣмаше, защото сж скарани, мѣстата бѣха празни и слѣдъ прѣглежданието на смѣтката излѣзе приходъ 150 франка! И то като въ Тулча градъ, гдѣто трѣбва да има най малко 800 франка приходъ...

Стрално сж наострени гражданитѣ едни спрѣмо други. Тѣй ако продължи още една година вѣрвамъ, че на читалището „Съгласие“ и на женското дружество ще имъ се туржѣт ключоветѣ! Въ Тулча нѣма едновременно дѣйци за общото, сега всичкитѣ сж за интересъ, каприция и слава! нѣ колко е ужасно това! Какъвъ прѣвратъ въ челоуѣчеството! Защо не се пази това, което е останало наслѣдство! Защо не се гледа да се по-добри, ами се мжчатъ нѣкои да развалятъ създаденото отъ толкова години? Какъ гледатъ ромжнитѣ на всичко това? О, тѣ (ромжнитѣ) прогресиратъ, напѣдватъ чрѣвъ личнитѣ умрази на тулчанскитѣ милионери—българи“. Б. Р. Жалко за тулчанскитѣ българи, нека въ случая земжъ примѣръ отъ Браилскитѣ, за да виджѣтъ какъ сж уредени.

Малко по конкурса отъ 18—20 Май

Въ миналий си брой бѣхъме обѣщали, че ще дадеме на читателитѣ си едно изложение за всичкитѣ прѣдмети, които бѣха изложени, така и за наградитѣ, които и колкото се раздадохъ. Подробно не можеме да влизаме и да описваме значението на конкурситѣ, защото въ нашия вѣстникъ сме писали и други пжтъ, когато е ставалъ такъвъ Ползата, която се принася на нашето земледѣлческо и скотовѣдческо население е неоспорима и правителството, което введе тѣзи конкурси, заслужва пълна похвала. По добри и понагледни отъ тѣзи доказателства, които виждатъ нашитѣ очи не ни се потрѣбни. Едва сега, слѣдъ освобождението, ние можихме да видиме хубава раса коне, които можѣтъ да се прѣдставятъ на всждѣ. Не можеме да имаме претенцията на нѣкой западни или русски коневѣдци, защото освѣнъ удобствата и приспособленията, че отектствуватъ, но и капиталитѣ сж чужди за нашитѣ скотовѣдци, което има най-голѣмо значение. Едно което най ни радва, то е че нашия скотовѣдецъ има и чувствува горѣщото желание да облагороди конската раса и това виждаме на дѣло, че се осж-

тая моя вина.... Азъ го карахъ да пжшка отъ жажда и да реве отъ гладъ, като правихъ икономия отъ възглицата.... Азъ.... е, та съ една дума, — азъ се всецѣло упивахъ....

— Петъръ Ивановичъ, опасно е! — се осмѣли единъ пжтъ да се вмѣси моя кочегаръ.

Това ме силно разядоса и азъ поизвикахъ.

— Опасно, казвате вий.... А не искате ли ето това? — и азъ накарахъ чудовището да направи не възможно силно движение, отъ което страхливия кочегаръ поблѣдне като платно.

— Какъ, добръ ли е? Видя ли! — Казахъ азъ, като тържествувахъ, — Това животно трѣба слѣпо да ме слуша.

И то ме слушаше, — слушеше ме безпрекословно. Тамъ вжтрѣ въ тия котли, тржбици, пржти, нарастваше, разбира се, злоба, но азъ ъхъ съвсѣмъ игнорировахъ, макаръ и да виждахъ, какъ тя растеше. Азъ ловяхъ тая злоба съ усетливъ, прѣвикналъ слухъ, и, признавамъ се, тя ме подбуждаше се по-вече и по-вече, като ме раздражаваше. Азъ я прѣзирахъ и давахъ на чудовището да чувствува това.... о, повѣрвайте ме, ний много добръ сж научихме да се разбираме единъ други. То кипеше, но се покоряваше като кукла, макаръ злобата, виждаше се, да излизаше вече нанавнѣнъ.

— Не се вълнувай, не се вълнувай, гължбче! — подигравахъ се азъ, като го карахъ да прави каквото азъ искамъ.... — То трѣпереше отъ ярость, рѣвеше, но се покоряваше.

Тѣй мина доста врѣме, и злоба се събра у него о гърло. Да се призная, че нѣвга менъ ми

ществува. Инициаторитѣ на конкурситѣ сж много сполучили съ тази идея. Сега ние виждаме младичкчета по на три години, които дѣйствително заслужватъ да се видятъ. Имаше вече чисто арабска порода отъ заводитѣ, доведени още въ врѣме на Мария Терезия. Зарифовци сж въ устата на всѣкъ селянинъ. Имаше вече и английски, които слѣдъ нѣкоя и друга година ще можѣтъ да се разнасятъ и другадѣ. Благодарение на депото отъ чифлика „Климентина“ Плѣвентъ и окржгѣтъ му за въ бжджѣ обѣщаватъ много нѣщо. Нашия окржгъ водата, пасищата, които изобилствуватъ, дохаждатъ ни на помощъ; затова нашия селянинъ, па и гражданинъ, трѣбва да обрѣща внимание на този артикулъ. Държавата ни харче всѣка година за ремонтъ съ стотини хиляди левове, защо трѣбва да се изнасятъ паритѣ ни, когато имаме възможность да прибираме. Насържденията, които ни се правятъ ще искаратъ скотовѣдѣца отъ тази заспалость тази индиферентность. Таблицата, която днесъ излагаме е нагледно доказателство, че сме вече събудени. Задоволяваме читателитѣ си днесъ съ толкова, мѣстния *Землед. Внн.* вѣстникъ, вѣрваме ще направи повече подробности.

Изложени.

1-й день:

16 жребца, 38 кобили съ кончета, 13 кобили безъ кончета и 65 малки кончета отъ 1—3 години, а всичко 143 изложители съ 170 животни.

Наградени:

1-ва награда една 300 лева
2-ра „ двѣ по 100 лева.
3-та „ двѣ по 50 л. за групи отъ кобили съ кончета.
4-та „ 20 по 20 л. за полукръвни кончета.
„ 10 по 20 л. за кончета отъ мѣстна порода.
„ 10 по 20 л. за кобили съ кончета.

2-й день:

8 бика, 3 юнци, 7 крави съ телета, 3 биволици и 3 тормакини, 15 овни, 2 шилета, 2 агнета, 1 коза, 3 ярета, 8 свине, 32 прасета и 4 переза на 35 изложители.

Наградени:

Едъръ рогатъ добитѣкъ:

2-ра награда 2 награди по 100 лева за бикове.
3-та „ 4 награди по 50 л. за бикове, кр. съ тел. и тор.
4-та „ 8 награди по 25 л. за бик., биволици и кр. съ тел.

Овце.

1-ва нагр. 1, 50 лева за 2 овни.
2-ра „ 2, по 30 л. за овни, овце и ягнета.
3-та „ 2, по 25 л. за овни, кози и ярета.
4-та „ 2, по 20 л. за овни.

Свињи.

2 ра награда 2, по 50 лева за групи отъ свињи.
3-та „ 4, „ 25 „ „ „ „ „

3-й день:

8 изложители съ разни земледѣлчески машини и инструменти, 8 съ рапица, 6 съ люцерна, 3 съ конопъ, 1 макъ, 1 орисъ, 1 овѣсъ, 2 леща, 1 бобъ, 1 жито, 2 тютюнъ, 1 ленъ, 1 ржжъ, 1 сусанъ, 3 съ пчели и въскъ, и 6 съ разни домашни птици, а всичко 46 изложители.

дохождаше въ главата мисль, че работата може да се свърши не добръ, по самолюбие и привыката да съзнавамъ себѣ си властелинъ, не ми позволяваха да се спирамъ на тая мисль. Прѣвъ всичкитѣ тия дни азъ не бѣхъ виждалъ Соня, и сърцето ми кипеше, и отъ болестъ и отъ горѣща рѣвность. Азъ си го стоварвахъ на моя рабъ, като не обржтахъ ни най-малко внимание на неговото роптание. Въ полденъ, свѣтлия полденъ на оня злополученъ день, азъ прилѣтяхъ на станцията, гдѣто, като отцѣпихъ товарнитѣ вагони, трѣбаше да очаквамъ пощенския тренъ, за да го возя понататѣкъ.... Подиря, споредъ расписанието, азъ трѣбваше да се върна да взема десетъ натоварени вагони и да ги доставя въ Н., послѣ което, азъ бѣхъ свободенъ цѣло деинощие. Азъ чакахъ въ буфетя, пияхъ конякъ, когато видяхъ това муле Дунаева, който сияеше, ликуваше, заедно съ нговия приятель каспера. Тѣ сж смѣяхъ, като се разговаряха въ село за нѣщо си, но изведнѣжъ азъ чухъ нѣщо си таково, щото даже подскочихъ.

— И тѣй вий направихте формално прѣдложение? — питаше брадатия касиеръ. —

— Та казвамъ ви: — да! — отговори сияющия Дунаевъ.

— Е, и?...

— Е и какво.... Бащата, разбира се, е съгласенъ и съ краката и съ главата....

— А Соничка?....

— Той обѣщава да я прѣдума!.... Менъ ме опари. Азъ истинахъ, послѣ кръвта ме удари въ главата, въ ушитѣ ми зазвѣнтѣ, прѣдъ очитѣ ми

Наградени:

а) Машини и земледѣлчески инструменти.

1-ва награда отъ 100 лева единъ.
2-ра „ „ 50 „ двама.
3-та „ „ 25 „ двама.

б) Рапица.

1-ва награда отъ 50 лева единъ.
2-ра „ „ 30 „ двама.
3-та „ „ 25 „ двама.
4-та „ „ 20 „ единъ.

в) Люцерна.

1-ва награда отъ 50 лева двама.
2-ра „ „ 25 „ четворица.
3-та „ „ 20 „ единъ.

г) Конопъ.

2-ра награда отъ 25 лева двама.

д) Ленъ.

1-ва награда отъ 25 лева единъ.

е) Пчели и въскъ.

1-ва награда отъ 30 лева единъ.
2-ра „ „ 20 „ двама.

ж) Птици.

2-ра награда отъ 20 лева единъ.

з) Жлѣзъ.

2-ра награда отъ 10 лева единъ.

Външенъ Прѣгледъ.

„Freudenblatt“, като говори за положението въ Гърция—казва: несполучливата война, може би, ще застави страната да разбере всичкитѣ бѣдствия на по напѣжнитѣ злини и ще я подкане да почне да работи за създаването на по благоразуменъ господарственъ животъ. Възбуждението, което господствува за сега въ гърция противъ „ Етника—Хетерия“ донякадѣ доказва радостното преобржщение къмъ благоразумие. Гърция погибва, ако не се позамисли върху положението си. Армията както и администрацията, трѣбва да бжде освободена отъ влиянието на партиитѣ.

*** Гръцкото правителство отхвърля почти всички прѣдложения на турция за примирieto. Относително иланчанието на военно обезщетение на Турция, гръцкото правителство заявява, че то не почива на никаква основа, понеже войната била почната отъ страна на Турция.

*** Споредъ „Frankfurter Zeitung“ Министра на външитѣ дѣла въ Русия—графъ Муравиевъ е обявилъ на турския въ Петербургъ посланикъ че Турция трѣба да се подчини на волята на Европа и че Русия нѣма да допусне подновяването на войната.

*** Положението на кралъ Георгя и въобще на цѣлата кралевска фамилия продължава да е лошо. Кралевската яхта стои готова. Кабинета Ралии не оказва никаква поддржка.

*** Гръцкитѣ нерегулярни войски ще бждѣт обезуржжени. Турция прѣхвърля сирийската войска въ Европа.

*** Жоржъ Хамилтонъ, казалъ въ рѣчта си въ Страфордъ, че членовѣтѣ на Английския парламентъ, които сж поощрявали Гърция въ безумието ѝ, трѣба да бждѣт дадени на Турция, като военно възнаграждение, което тя иска отъ Гърция.

захванаха да се вържѣтъ търкала.... Чинеша ми се, че азъ ще падна тосъ частъ безъ сили, но азъ бързо овладѣхъ себѣ си и веднага съобразихъ какво да правя. Да лѣтя тамъ каквото и да би станало, къмъ моята Соня.... Азъ отидохъ при началника на станцията.

— На менъ ли слѣдва да карамъ пощенския?

— Да, непременно....

— Подиря да се върна и да взема десетъ натоварени вагони?

— Да, — но защо сте тѣй блѣдни?

— Уморенъ съмъ! — отговорихъ азъ глухо. — Позволете ми да прицѣпя тия вагони къмъ пощовния....

Началника на станцията поклати глава.

— Опасно е, знаете ли.... Пощенски тренъ.... Той върви съ пѣленъ комплектъ....

— Глупость, — прекъснахъ го азъ. — Мое то животно ще помжкне макаръ и три трена....

— Е, правете, каквото знаете, само азъ да не подпадна подъ отговорность.... Гледайте, трена може да се разбие....

— Моля ви се!

Ний съ него бѣхъме приятели, съ тоя славенъ юначага, и работата най-послѣ са уреди, макаръ той дълго да ме предумва и да ме моли да не правя.... Пощенския скоро прилѣтя, и азъ заповѣдахъ на зацѣпчика да подаде и зацѣпи вагонитѣ.

(Слѣдва).

* * Въ Критъ неприятелскитѣ дѣйствия, както се вижда, окончателно не сж спрѣни, макаръ и да има прѣмирие. Телеграфътъ ни донесе извѣстието, че сега пѣкъ турцитѣ нападнали на вѣстанниците и откарали добитѣка имъ; отъ друга страна башибозуцитѣ влѣзли въ едно християнско село и убили 15 души християне. Както се вижда сѣ тѣзи мѣрки Турция ще иска да въдворява редъ.

* * Прѣмирие мѣжду Турция и Гърция сѣществува, а Турция постоянно трупа войски на границата на Гърция. И отъ двѣтѣ страни се искаватъ изявления за по-скорошното сключване на мирѣтъ, а отъ друга—Турция се готви за бой. Не стига това, ами трупа войски на българската и сръбската граници. Защо? Въпроса е ясенъ, за да сплани тѣзи двѣ държавици да мируватъ, или пѣкъ сѣ цѣль да ги застави да бждѣтъ по скромни въ исканията си. Ние не знаемъ до колко това е вѣрно, нѣ ако се слушатъ хвалбитѣ на турскитѣ вѣстници, трѣбва да се повѣрва, че турция е поставила на военна нога 700,000 войника, както се вижда, една много прѣвувеличена цифра. Да допуснемъ за минутка, че турция е поставила на военна нога такава военна сила, ще трѣбва да признаемъ, че турция не знае тогава, какво прави. За да се издържа толкова войска, трѣбватъ пари за храна и облѣкло, а турция не е въ положение да издържа войската си само въ мирно врѣме, камо ли сега. И то защо ѝ е толкова грамадна сила? Да не би да мисли да завоевва на ново цѣлия Балкански полуостровъ? Не! Нито едното, нито другото. Това сж прѣвувеличени военни сили, сѣ цѣль да се сплани малкитѣ български държавици да мируватъ и нищо друго.

* * Телеграфътъ донесе извѣстието, че турцитѣ се отнасяли много варварски сѣ жителитѣ на Тесалия. Едхемъ Паша, за да въдвори редъ и сплани турцитѣ, билъ застрѣлялъ много турци.

ПО ВѢСТНИЦИТѢ.

„Гладна кокошка просо снѣва“ казва една поговорка, ще кажеме ние на „Свобода“, „Народни права“ и „Отзивъ“. Не се минува, брой денъ, мѣсецъ и година да не снѣватъ министерска криза. Нар. права въ единъ отъ послѣднитѣ си броеве като съобщаваше това, свѣршаше, че и той не вѣрва на пустнатия слухъ. Всезнающата „Свобода“, която знае и какво снѣватъ хората и какво ще ядѣтъ утрѣ, разказва цѣлата история на кризата, като прибавя, че се уравнила работата. Иди недѣй казва, че гладна кокошка не снѣва просо. И да бѣше имало, пакъ свирча I не ще го огрѣе слѣнце. Хора, които сж омѣрсени въ кръвъ, които сж украли държавата ни и направили палати въ София отъ голи—голтации, какъ така ще имъ се довърватъ сждбнитѣ на отечеството. Авантюристи, които гледѣтъ да разстройватъ, които гледѣтъ на всичко, което правителството върши, сѣ лоше око.

Календарния въпросъ се повдигна тѣзи дни отъ в. La Bulgarie, и нѣкой отъ нашитѣ вѣстници си дадохъ миѣннията, дали ще бжде добръ да приемеме календаря на западнитѣ държави или да се придържаме у сегашния. „Тър. вѣстн.“ поддържа да приеме западния, а в. „Отзивъ“ който обича отъ независимъ, постоянно да бжде зависимъ отъ Ионковата политика е на друго миѣние. Ний не знаеме дали правителството тъкми такъвъ проектъ, защото не сме видѣли и чули миѣнието на в. Миръ. Споредъ насъ, този въпросъ струва да се възбуди прѣдъ другитѣ държави, които подържатъ стария календаръ и да земе съгласието имъ. Макаръ, че този въпросъ не е до толкова важенъ, колкото „отзивъ“ му предава, но когато се отнася до една разлика отъ 13 дни, мислиме, че добръ би направило нашето правителство да земе миѣнието на всички православни държави. Какво ще спечелимъ отъ това, ако земемъ западни или какво ще изгубиме ако останеме както сме днесъ, нищо. Онзи, който има работа сѣ западъ ще пише на мѣсто $12\frac{1}{24}$ както е било, отъ идущето столѣтие ще пише $12\frac{1}{25}$. Добръ забѣлява „Отзивъ“ като си дава миѣнието за конгресъ, въ който да зематъ участие и духовни лица, защото въ случая и много свѣтски и Господни празници ще трѣбва да се размѣнятъ.

Таинственното убийство на Анна Симонъ, която не малко развълнува Пловдивъ и София е развѣрзано. Въ него сж земали участие град. началникъ Новеличъ, който е уволненъ и въ затвора, брата на кавалериста Д. Бойчевъ, който то-

же е въ затвора, единъ старши стражаръ, сръбския бѣгалецъ, който е вече докаранъ и най послѣ самия главенъ виновникъ ротм. отъ конвоя Бойчовъ, който е уловенъ и закаранъ подъ стража въ Пловдивския затворъ. Новеличъ и стражара сж исповѣдали всичко, като сж исповѣдали цѣлата история на това гнусно убийство. Всичкитѣ дрѣхи на нещастната Анна сж намѣрили въ дома на Новелича. Чудимъсекакъ до сега „Свобода“ не е още обвинилъ днешното правителство въ това убийство!!

„БЪЛГАРИЯ“

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО
Въ гр. Руссе.

Основенъ капиталъ 1,500,000 л. зл. напълно внесенъ.

ОВЪВЛЕНИЕ

№ 1412.

Главното Управление на I-вото Българско застрахователно дружество „България“ извѣстията, че управляваната отъ него X-та група на Взаимнитѣ Сдружавания сѣ 15 годишенъ срокъ считанъ отъ настоящата година, която ще се ликвидира на 1-й Януарий 1912 г. и въ която участвува Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдника Борисъ Князь Търновски сѣ единъ капиталъ отъ 50.000 лева зл., е открита за записване нови членове. Умоливатъ се родителитѣ, които желаятъ да направятъ дѣцата си съучастници въ тази група и имъ образуватъ по единъ неусетенъ начинъ въ продължение на 15 години единъ капиталъ или зестра, да побързватъ и ги запишатъ за членове въ сждбата група. Групата брои по настоящемъ по вече отъ 100 записани членове.

Сжщеврѣменно извѣстията се на почитаема та публика, че се введоха вече въ употребление нови таблици тарифи за сдружавания сѣ гарантанъ капиталъ (таблица а).

Записванията се приематъ направо въ Главното Управление, въ прѣдставителството въ София или въ провинцията у дружественнитѣ агенти, пжтующи инспектори и аквизитори. 6—10

Отъ Главното Управление

ОВЪВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 2589

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на I участъкъ на основание изпълнителний листъ № 103 отъ 27 Януарий 1893 г. издаденъ отъ Плъвенский Град. Мир. Сждия въ полза на Георги Георгиевъ изъ гр. Плъвенъ сръщу Христо Илиевъ отъ сждия гр. за искъ 500 л. зл. заедно сѣ лихвата имъ по 12% годишно отъ 3 Октомврий 1892 год. до исплащанието и др. разноси и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сждопроизводство сѣ настоящето си обявявамъ на почитаема та публика, че отъ денъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Плъв. Гласъ“ и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търъ сѣ явно наддавание въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий длѣжниковъ недвижемъ имотъ а именно:

1) Единъ бостанъ въ района на гр. Плъвенъ въ мѣстността „Гривешката Бара“ отъ три декара при сжсѣди: пжжъ, Цино Тушмака, Иванъ Качармазовъ и Димитър Симеоновъ оцѣненъ за 120 лева.

Проданъ е втора и продаването ще почне отъ цѣната която ще даде първий явивши се купувачъ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаването всѣки присжтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта

Дѣло № 64 отъ 1893 год.

гр. Плъвенъ 26 Май 1897 г.

СЖДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ Ив. А. Гърковъ

№ 2510

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на I участъкъ на основание изпълнителний листъ № 314 отъ 28 Януарий 1895 год. издаденъ отъ II Плъвенский Мировий Сждия въ полза на Димитър Първановъ изъ гр. Плъвенъ сръщу Нарашкева Кирковъ отъ сждия градъ за искъ 88 л. 50 ст. заедно сѣ лихвата имъ по 10% годишно отъ 23 Априлий 1894 г. до исплащанието и др. разноси и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство сѣ настоящето си обявявамъ на почитаема та публика, че отъ денъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Плъвенский Гласъ“ и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търъ сѣ явно наддавание въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий длѣжниковъ недвижемъ имотъ а именно:

1) Една нива въ Плъвенското землище въ мѣстността „Гривешката Бара“ отъ три декара при сжсѣди: пжжъ, Цино Тушмака, Иванъ Качармазовъ и Димитър Симеоновъ оцѣненъ за 120 лева.

Печатница на Бр. Ст. Вояджиеви — Плъвенъ

сѣта „Витската Ялия“ отъ около 16 $\frac{1}{2}$ дюл. при сжсѣди: Димитър Кировъ и Димитър Бешковъ оцѣнена за 285 л.

Продаваемия имотъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаването всѣки присжтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

гр. Плъвенъ 23 Май 1897 г.

Дѣло № 67 отъ 1895 год.

СЖДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ Ив. А. Гърковъ.

№ 1720

Подписаний помощ. Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на III Исплнителенъ участъкъ на основание Исплнителний листъ подъ № 4515 отъ 2/XII 93 год., издаденъ отъ Плъвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Гешко Николовъ изъ с. Гор. Дѣбникъ, сръщу Иото Недковъ отъ сждото село за искъ 95 лева 50 ст. и др. разноси и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство сѣ настоящето си обявявамъ на почитаема та публика, че слѣдъ единъ мѣсецъ отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „В. Плъвенский Гласъ“ ще продавамъ на публиченъ търъ сѣ явно наддавание въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ изложенъ по долѣ длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една кжца находяща се въ с. Горни Дѣбникъ „Ветовска Махала“, едноетажна, отдолѣ сѣ маза, сѣ двѣ отдѣления, построена отъ камакъ и плетъ висока около 3 метра, дълга, около 8 и широка около 5 метра, покрита сѣ керемиди, сѣ двору мѣсто около единъ и половина декара при сжсѣди Главната Улица, Първанъ Христовъ, Иванъ Дашевъ и улица, оцѣнена спорѣдъ емлячий регистръ за 750 лева;

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Желаящитѣ Г. Г. да купятъ горний имотъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ всѣки присжтственъ денъ и работни часове да наддаватъ и прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

гр. Плъвенъ 23 Май 1897 год.

Сждебенъ Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—2

№ 2190

Подписаний П. Д. Вълковъ П. Сждебенъ Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II участъкъ на основание исплнителний листъ подъ № 2588 отъ 18 Августъ 1896 год. издаденъ отъ I Плъвенский Мир. Сждия въ полза на Вълчо Начовъ отъ с. Тученица сръщу Панко Колювъ отъ с. Тученица за искъ 85 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство, сѣ настоящето си обявявамъ на почитаема та публика, че отъ 10 Май т. г. и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търъ сѣ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една нива въ Тученишкото землище, мѣстността „Бадсово или Дѣловето“ около 11 декара при сжсѣди: Панчо Панковъ, пжжъ и Петко Нановъ оцѣнена за 275 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий копувачъ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаването всѣки присжтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

гр. Плъвенъ 16 Май 1897 год

До № 22 отъ 1896 год.

П. Сждебенъ Приставъ: П. Д. Вълковъ.

№ 2321

Подписаний Петръ Д. Вълковъ Пом. Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на основание исплнителний листъ № 470 отъ 27 Май 1896 год. издаденъ отъ доп. Плъвенский Миров. Сждия въ полза на Георг. Ив. Узуновъ поверен. на дружеството „Надежда“ въ гр. Плъвенъ сръщу Елена Христева отъ гр. Плъвенъ за искъ 774 л. 15 ст. заедно сѣ лихвата имъ по 10% годишно отъ 189... год. до исплащанието и други сждебни и по воление на дѣлото разноси и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство сѣ настоящето си обявявамъ на почитаема та публика, че отъ 25 Май 1897 год. и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търъ сѣ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующий длѣжниковъ недвижими имоти, а именно:

1) $\frac{1}{6}$ Часть отъ една кжца отъ двѣ стай единъ мутафакъ и сайвантъ подъ единъ покривъ, покрита сѣ кермиди отъ прѣстъ, дървенъ материалъ дълга 10 метра на широчина 7 метра и висока три метра, сѣ двори мѣсто 1944 квадр. метра отъ кжжъ улицата двора незаграденъ находящъ се въ 7 квар. гр. Плъвенъ при сжсѣди: Маринъ Крушовченина, Косто Цинцарина и пжжъ оцѣнена за 167 л.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна на горѣ.

Желаящ. г. г. да купятъ продаваемитѣ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ всѣки присжтственъ денъ и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ книжата относящи се по проданъта.

гр. Плъвенъ 8 Май 1897 год.

Дѣло № 244 отъ 96 год.

Пом. Сждебенъ Приставъ: Петръ Д. Вълковъ